இயக்க வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்த

கலைஞரின் “நெஞ்சுக்கு நீதி”

பேராசிரியர்
சுப.வீரபாண்டியன்
பொதுச் செயலாளர்,
திராவிட இயக்க தமிழர் பேரவை

ஒரு வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இன்றைக்கும் திகழும் நூல்தான், நம் அருமைத் தலைவர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் எழுதியிருக்கிற ‘நெஞ்சுக்கு நீதி’

அது ஒரு தன்வரலாற்று நூல்தான். ஆனால், அதனுள் இயக்கத்தின் வரலாறு பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் வரலாறும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அளவுக்கு இருக்கிறது. இந்திய; ஏன் உலக வரலாறும் கூட அதனுள் காணப்படுகிறது.

தான் பிறந்த ஆண்டு 1924 என்று குறிப்பிடும் போது, அந்த ஆண்டில் இந்திய அளவிலும், உலக அளவிலும் நடந்த முதன்மையான வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் தலைவர் கலைஞர் சேர்த்தே சொல்வார். ஏனெனில், அவருடைய வாழ்வு என்பது வெறும் தனி மனித வாழ்வில்லை. அது இயக்க வாழ்வு, பொது வாழ்வு.

தன் வாழ்வின் எண்பது ஆண்டுகால வரலாற்றை, கலைஞர் அதில் பதிவு செய்துள்ளார். ஆறு தொகுதிகளாக. அந்த நூல் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 600 பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக, ஐந்தாம் தொகுதி மிகப்பெரியதாக ஆயிரம் பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. மொத்தம் 4,162 பக்கங்களில் நெஞ்சுக்கு நீதி எழுதப்பட்டுள்ளது. எனினும், இறுதிப் பதினைந்து ஆண்டுகள், அதில் இடம்பெற வில்லை என்பதையும் இங்கு நாம் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வளவு நீண்ட தன் வரலாறு, வேறு அரசியல் தலைவர்களால்எழுதப்பட்டு இருக்கின்றதா என்று தெரியவில்லை. அதுவும், ஓய்வாக வேறு பணிகள் அற்று இருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட நூல் இல்லை இது. அன்றாடம் சூடான அரசியல் சிக்கல்கள். ஒவ்வொரு நாளும் பரபரப்பான சூழல் - இதற்கிடையில்தான் கலைஞர் தன் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலை எழுதியிருக்கிறார்.

இதனை வெறுமனே ஒரு வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் என்று சுருக்கி விட முடியாது, தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றுக் களஞ்சியம் என்றே கூற வேண்டும். 1924-ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 2003-ஆம் ஆண்டு வரையில், ஏறத்தாழ 80 ஆண்டுகள். தமிழ்நாட்டிலும், தி.மு.கழகத்திலும் நடைபெற்ற முக்கியமான நிகழ்வுகள் அனைத்தும் இத்தொகுதிகளில் பதிவாகியுள்ளன. கலைஞர் ஆற்றிய பல உரைகள் அப்படியே தரப்பட்டுள்ளன. எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது, சிறையில் இருந்த நாட்களில், தமிழ்நாட்டின் முதல்வராக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தபோது என்று, எல்லா காலங்களிலும் நடைபெற்றவைகளைத் தவறாமல் பதிவு செய்திருக்கும் மிக அரிய நூல் என்று இதனைக் கூற வேண்டும்.

இயக்கம் நடத்திய போராட்டங்கள்’, ‘இயக்கம் நடத்திய ஏடுகள்’, ‘இயக்கம் கண்ட தேர்தல்கள்’ என்று தி.மு.கழகம் சந்தித்த பல தளங்களையும், களங்களையும் தலைவர் கலைஞர் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

1937ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம், 1957ஆம் ஆண்டில் சந்தித்த முதல் தேர்தல், ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த அந்தத் தருணம், அதனைத் தொடர்ந்து அண்ணாவின் மரணம் என்று படிப்படியாக எல்லா நிகழ்வுகளும் தரவுகளோடு பதிவாகியுள்ளன.

இவை அனைத்தும் முதல் தொகுதியில் உள்ளன. முதலமைச்சரானபோது, இரண்டாவது தொகுதி தொடங்குகிறது. எம்.ஜி.ஆர் கட்சியை விட்டுப் பிரிந்த போது ஏற்பட்ட நெருக்கடி, அதன் பிறகு வந்த மிகக் கொடுமையான நெருக்கடி நிலைக் காலம் என்று கழகத் தோழர்கள் விரிவாக ஒவ்வொன்றையும் அறிந்து கொள்வதற்கு இந்தத் தொகுதிகளைப் படித்தே தீர வேண்டும். பெரிய பெரிய செய்திகள் மட்டும்தான் என்று இல்லை. ஒரு சின்ன இடைத்தேர்தல் வருமானால், அந்த இடைத் தேர்தலில் என்னென்ன நடந்தது, யார் வெற்றி பெற்றார்கள், எந்தெந்தக் கட்சிகள் எத்தனை வாக்குகளைப் பெற்றிருந்தன என்பது வரையில் அனைத்தையும் புள்ளி விவரங்களோடு கலைஞர் நமக்கு எடுத்துத் தந்திருக்கிறார்.

ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு தி.மு. கழகம் எந்த உதவியும் செய்யவில்லை என்று இன்றைக்குச் சிலர் கூசாமல் சொல்கிறார்கள். எத்தனை ஆதரவுக் குரல்கள், எத்தனை ஆதரவுப் போராட்டங்கள் என்பனவற்றையெல்லாம் மிக எளிதாக நாம் அறிந்து கொள்வதற்கும், அடுத்தவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கும் இந்த நூலைத் தவிர, வேறு துணை இல்லை என்றே கூற வேண்டும்.

ஈழத்துப் பிள்ளைகளுக்கு மருத்துவம், பொறியியல், வேளாண்மைக் கல்லூரிகளில் இடமில்லை என்று ஜெயலலிதா அம்மையார் ஆட்சிக் காலத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட 1996ஆம் ஆண்டு, கலைஞர் மீண்டும் முதலமைச்சர் ஆன பிறகுதான், அந்தப் பிள்ளைகளுக்குக் கல்விக் கூடங்களின் கதவுகள் திறந்தன.

ஆரியத்துக்கு எதிர்ச் சொல்லே திராவிடம். ஆனால், இன்று சிலர் திட்டமிட்டு, தமிழுக்கு எதிர்ச்சொல் திராவிடம் என்பது போலப் பொய்யாகப் புனைந்துரைக்கின்றனர். ‘நெஞ்சுக்கு நீதி’ நூலைப் படித்துப் பார்த்தால்தான். தமிழுக்கு திராவிடம் என்னென்ன நன்மைகளை எல்லாம் செய்திருக் கிறது என்பது புரியும்.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் அறிஞர்கள் நினைவைப் போற்றுவதற்கும் பல செயல்களைத் தலைவர் கலைஞர் தன் ஆட்சிக் காலத்தில் செய்திருக்கிறார்.

நம் கொள்கை சார்ந்த தமிழ் அறிஞர்களுக்கு மட்டும் என்று இல்லாமல், வேறு கருத்தியல்களைக் கொண்டிருந்தவர்களான நாமக்கல் கவிஞர், பரலி சு.நெல்லையப்பர் ஆகியோருக்கும். முதலமைச்சராக இருந்தபோது கலைஞர் உதவி செய்தும், பெருமைப் படுத்தியும் இருக்கிறார்.

தி.மு.கழக உறுப்பினர் என்பதற்கு அடையாளம், உறுப்பினர் சீட்டு வைத்திருப்பது மட்டுமன்று. அது முதல் அடையாளம். ‘நெஞ்சுக்கு நீதி’ ஆறு தொகுதிகளையும் தங்களின் வீட்டில் வைத்திருப்பது இரண்டாவது அடையாளம். அவற்றைப் படித்து முடிக்கும் போதுதான். நாம் தி.மு.க.காரர்கள் என்பதற்கான முழுமையான அடையாளம் வந்து சேரும்!

பொறாமை!

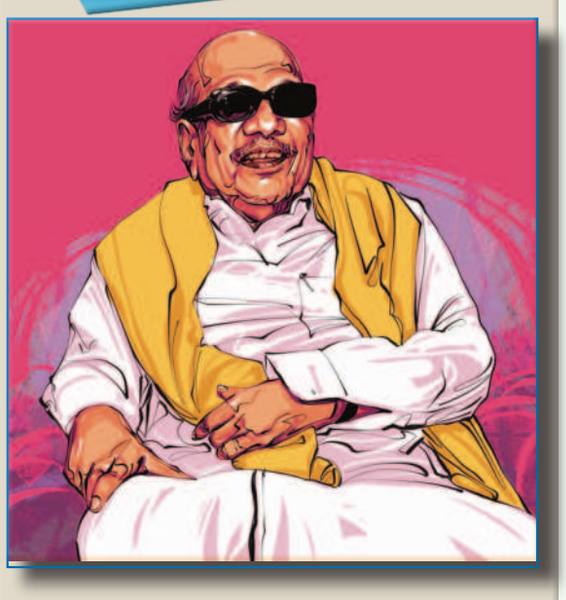

பொறாமை எப்போது ஏற்படுகிறது ? நமக்குக் கிடைக்காத ஒன்று பிறருக்குக் கிடைக்கும்போது ஏற்படுகிறது ! நமக்குக் கிடைத்திருப்பதைவிட சற்று உயர்வானதாக ஒன்று பிறருக்குக் கிடைக்கும்போது பொறாமைக் குணம் வளைத்துப் போட்டு வாட்டுகிறது! அந்தப் பிறர், நண்பராகவே இருப்பினும் அவருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்காமல், பொறாமை தனது செயல்பாட்டில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து கடமையாற்றுகிறது.

ஒரே துறையில் இருப்போரிடம் இந்தப் பொறாமை நோய் எளிதாகப் பற்றிக் கொள்ளும் இயல்பு கொண்டதாய் இருக்கிறது - இசைத் துறை, கலைத்துறை, எழுத்துத் துறை, பேச்சுத் துறை, அரசு அலுவலகத் துறை, அறிவு ஆராய்ச்சித் துறை, நிர்வாகத் துறை, நீதித் துறை, அரசியல் துறை, பொருளாதாரத் துறை, சமுதாயத் துறை இன்னோரன்ன துறைகளில் ஒரே துறையில் இருப்போரிடையேதான் இந்நோய் நீக்கமற நிறைந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது. அவ்வளவு ஏன்; ஒரே கொள்கை - ஒரே குறிக்கோள் எனவுரைத்து ஒரே கொடியின் நிழலில் அணி வகுப்போரிடையே அந்த அணியின் எதிர் அணியினரால் கூட ஏற்படுத்த முடியாத பிளவை; அனுமதியின்றி நுழையும் அழுக்காறு எனும் பாவியால் ஏற்படுத்திவிட முடியும் என்கிறது குறள் ! கணவன் மனைவி உறவிலே கூட இதனால் கலாம் விளைந்த நிகழ்ச்சிகளும் உண்டு.

பக்கத்தில் இருந்து நமக்குப் பழக்கமானவர், பல்கலை அறிவாளியாக இருப்பினும், பக்கத்தில் இருக்கிறார் என்பதே பலவீனமாகிவிடுகிறது.

வானில் சிறகடிக்கும் வண்ணத்துப் பூச்சியைக் காண்பதில் காட்டும் ஆர்வம்; வண்ணச் சிறகுகளுடன் நம் வீட்டுக் கொல்லையில் நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கும் சேவலின் மீது செல்வதில்லை அல்லவா ?

- கலைஞர்

தந்தையும், தனயனும்!

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நோயுற்று அமெரிக்காவுக்கு சிகிச்சைக்குச் சென்ற போது, நியூயார்க் மருத்துவ மனையிலிருந்து பெரியாருக்கு எழுதிய கடிதத்தில்:

“பேரன்புடைய பெரியார் அவர்கட்கு, வணக்கம். என் உடல் நிலை நல்ல விதமாக முன்னேறி வருகிறது. சென்னை மருத்துவ மனையிலும், விமான தளத்திலும் தாங்கள் கவலையுடனும் கலக்கத்துடனும் இருந்த தோற்றம் இப்போதும் என் முன் தோன்றியபடி இருக்கிறது. ஆகவேதான் கவலைப்பட வேண்டிய நிலை முற்றிலும் நீங்கிவிட்டது என்பதனைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். தங்கள் அன்புக்கு என் நன்றி. தங்கள் பிறந்தநாள் மலர் கட்டுரை ஒன்றில், மனச் சோர்வுடன் துறவியாகி விடுவேனோ என்னவோ என்று எழுதியிருந்ததைக் கண்டு மிகவும் கவலை கொண்டேன். தங்கள் பணி, மகத்தான விழிப்புணர்ச்சியைச் சமூகத்தில் கொடுத்திருக்கிறது. புதியதோர் பாதை மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. நான் அறிந்த வரையில், இத்தனை மகத்தான வெற்றி வேறு எந்த சமூக சீர்திருத்த வாதிக்கும் கிடைத்ததில்லை, அதுவும் நமது நாட்டில். ஆகவே சலிப்போ, கவலையோ துளியும் தாங்கள் கொள்ளத் தேவையில்லை” என்று உருக்கமான அக்கறையுடன் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

1949 என்ற ஆண்டு; தந்தையையும் தனயனையும் பிரித்தது என்றாலும்; தன்மானக் கொள்கைப் பற்றும் - தமிழ்நாடு பகுத்தறிவு பூமியாக - பண்பார்ந்த நிலமாக - வளம் பெற்றிட வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் உறுதியும்- 1967ல் இருவரையும் ஒன்று சேர்த்துவிட்டது.

இருவரும் இன்றில்லாவிடினும் கொள்கை உருவில் நம் இதயங்களில் குடிகொண்டிருக்கிறார்கள் - அவர்களை நினைத்தாலே நம் நெஞ்சத்தில் எந்தச் சுமை ஏறினாலும், அதிலும் ஒரு சுவை காணும் இயல்பு நமக்குத் தானாகவே வரும் !

- கலைஞர்